

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Meščanje!

Za bližajoče se volitve v občinski zastop stolnega mesta Ljubljanskega so se v I. volilskem razredu postavili tudi takšni kandidati, glede katerih je javno mnenje prepričano, da ne bi mogli zadostno zastopati duševnih in gmotnih koristij mestnega prebivalstva. Prouzročila je te kandidate prepričala udeležba na volilnih shodih.

Zato smo **narodni volilci**, iskreno želeč, da ima stolica slovenska **uzorno narodni in napredni zastop**, zjedini se za nekatere druge kandidate in to može, ki uživajo pravo javno zaupanje narodne naše Ljubljane. **Vi, meščanje, jih torej volite jednoglasno!**

Naši kandidati za **I. volilni razred**, ki voli dne 18. aprila t. l. so naslednji:

Ivan Knez,
veletržec in posestnik.

Fran Terček,
trgovec in posestnik.

Vaso Petričič,
trgovec in posestnik.

dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški,
zdravnik in posestnik.

Narodni volilci.

V Ljubljani 16. aprila.

Vedno jasneje postaja, da bode odstop Bismarckov v kratkem jako predrugačil evropski položaj. Dnevi tripelalijance so šteti, kakor smo že trdili jedenkrat v listu svojem. Italija se vidno oddaljuje od svojih zaveznikov. Ne le opozicija, temveč tudi vlada teži za tem, da se približa Franciji. Tripelalijanci so bili v Rimu pristopili le zaradi tega, ker so se bali, da zaradi afriške politike pride do boja mej Italijo in Francijo in se nadejali, da jim Nemčija in Avstrija vsaj pomagata pridobiti Tripolis. Sedaj so se pa odnošaji mej Francijo in Italijo že znatno zboljšali in ni se več treba bati, da bi Francozi s svojimi četami napali Italijo. Avstrija in Nemčija pa tudi nesta voljni za Italijo rušiti miru v orijentu, da bi jej priborili Tripolis. Vsaka država se boji utikati v orijentske zmešnjave, da si ne opeče prstov, zato je tudi Avstrija in Nemčija Italijanom na ljubo ne bodete sprožili orijentskega vprašanja, katero se pri sedanjih razmerah da rešiti le z veliko vojno.

Ker so pa razmere take, v Italiji nima dosti povoda, da bi se še ogrevali za srednjeevropsko državno zvezo. Ta zveza v Italiji nikdar ni bila popularna. Narod italijanski prešinja neko sovražno čuvstvo proti Avstriji že zaradi Trsta in Tridenta, do katerih, mislijo Italijani, da imajo narodno pravo.

vico. Celo ministri neso prosti tega nasprotja, če tudi je iz državnih ozirih skrbno prikrivajo. Zatorej je jasno, da zveza trajna biti ne more.

Sedanji ministerski predsednik Crispi je bil znan kot velik prijatelj Francije. Gotovo bi že davno bil tudi kot minister že jasneje pokazal to prijateljstvo, da neso razmere bile jako neugodne. Poslednje mesece se pa že vidno nagiblje na francosko stran. V carinskem vprašanju je že storil mnogo korakov, da se približa Franciji. Posebno sijajno se bode pa to teženje pokazalo te dni, ko potuje predsednik republike Francoske v južno Francijo. V Toulon bode odplulo več vojnih italijanskih ladij, da dostojno pozdravijo načelnika sosedne države.

Ta slovesen pozdrav ima gotovo svoje namene. V Franciji vzbudil je veliko zadovoljstvo in reči smemo, da je z njim storjen važen korak za zbližanje Francije in Italije. Pričakovati je, da ne bode ostalo pri tem koraku, temveč bodo sledili drugi, ki bodo omogočili francosko-italijansko zvezo.

Pa še nekaj družega utegne Italijo odganjati od tripelalijance. Zadnji čas se Nemčija vidno približuje Vatikanu. Na Berolinske konferenci za varstvo delavcev je Vratislavski knezonadškof dr. Kopp igral jako veliko ulogo. Ne le, da ga je cesar odlikoval pri vsakej priliki, temveč je ta cerkveni dostojanstvenik igral nekakšno vodilno ulogo. Jako pomembno je, če se v protestantski državi dovoli katoliškemu dostojanstveniku tako ulogo. Pa še druge stvari jasno kažejo, da je dr. Kopp zaupnik nemškega cesarja in rimskega papeža.

Cesar Viljem je v svojem konservativnem mišljenju preverjen, da je mogoče s papežev pomočjo pomanjšati precej nevarnosti, ki preti človeški družbi in zlasti prestolu od socijalnih demokratov. Dr. Kopp nekda neprestano deluje, da ustanovi dobre odnošaje mej Vatikanom in Nemčijo. „Kreuzzeitung“, ki ima zveze z Berolinskimi dvornimi krogi ve celo povedati, da bode dr. Kopp v Rimu s papežem izdelal celo encikliko proti socijalizmu. Nemški list se nadeja, da bode dr. Kopp kmalu imenovan kardinalom in bode celo igral važno ulogo pri bodočji volitvi papeževi.

Mi tukaj pač ne bodemo preiskavali, koliko so nade Berolinskega konservativnega lista utemeljene, da bi kdaj itara krasila glavo dr. Koppa. Ker se tudi drugi listi, kateri imajo zveze z Berolinskimi dvornimi ali vladnimi krogi, ali pa s katoliškim centrom mnogo bavijo s tem možem in z zboljšanjem odnošajev mej Nemčijo in Vatikanom, moramo reči, da je v tem nekaj resnice.

V Kvirinalu gotovo tega laskanja ne opazujejo baš z zadovoljstvom, marveč z nekim nezaupanjem. Metalni od jedne gorske stene do druge, dokler ni plešasta gora meni nasproti nekaj razločnega rekla o otročičku. Potem pa je bilo vse tiho.

Gotovo nisem prav razumel. Moj prijatelj ni imel obitelji. Štirideset milj okrog tabora ob reki ni bilo ženskega bitja, tako strastno pa nikoli ni ljubil otrok, da bi iz tujine naročil tak drag potraten izdelek. Gotovo nisem prav razumel.

Obrnil sem glavo svojega konja proti holmu. Ko sva počasi plezala kvišku po ozki stezi, mislil bi bil človek, da je ta mala naselbina izkopano predmestje pompejansko, tako zapuščena in tiha bila so stanovišča. Skozi odprta vrata si razločno videl sleherni v neobdelano notranjost — preprosto smrekovo mizo, na kateri je še stala pičla posoda za zajutrek, leseno ležišče z volnenimi odejami, neredno razvlečenimi.

Zlatosvetla gaščarica, pravi ta genij brezupnega miru, ustavila se je bila brez sape na pragu jedne kočice; verveca je nesramno gledala skozi okno v neko drugo; žolna, tista ptica, ki se odlikuje s svojo grobokopsko vnanostjo — je bila takrat, ko sem jaz s konjem šel mimo, svoje mrtvaško

LISTEK.

Silvestrov otročiček.

Kalifornska povest.

Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko.

Bilo je v nekem majhnem zlatokopskem taborju, kalifornskih gor, kjer sem ga spoznal v divotni ljubkosti njegovi.

Dospel sem zgodaj zjutraj, a ne dovolj zgodaj, da bi bil ujel prijatelja, ki je bil predmet mojega pohoda. Šel je „zlato iskat“, reklo se mi je ob reki, — in bržkone se vrne stoprav proti večeru. Na katero stran je krenil, tega mi neso vedeli povedati, tudi neso verjeli, da bi ga našel, ako bi šel za njim. Splošno so mislili, da bi bilo najboljšje, ako bi počakal.

Pogledal sem okrog sebe. Stal sem na bregu reke; vse je kazalo, da so bili tisti, s katerimi sem se o tem razgovarjal, razven mene jedina človeška bitja na dolgo in široko, in še ti so baš to trenotje izginili mi izpred očíj, idoč po strmi plazini navzdol k suhi rečni strugi.

Stopil sem na rob plazine.

— Kje bi neki čakal.

— O, kjer koli — če hočem, tukaj doli na pesku v reki, kjer oni delajo. Sicer pa, da se tudi lahko spravim v kako kočico, katere bodem povsodi našel raztresene. Morebiti pa mi bode hladneje in prijetneje v koči mojega prijatelja, ki stoji tam-le na griči... Še vidim trojico visokih smrek in malo bolj na desno streho in platna za jadra in dimnik, ki molí iz gošče... No dobro, to je kočica mojega prijatelja — kočica Dicka Silvestra. Konja lahko pustim v mali grapi ter se toliko časa tam potikam, da pride. Tudi nekaj knjig da bodem našel v koči, z njimi se lahko zabavam, ali pa naj se z otročičkom igram.

— S kom?

A bili so že odšli. Nagnil sem se čez bregov rob ter zaklical za izginjajočimi postavami:

„S kom, pravite, naj se igram?“

Odgovor je počasi skozi vroči leni vzduh prišel gori k meni.

„Z o-tro-či-čkom!“

Zaspani jeki so ujeli vprašanje ter je veselo

njem. Saj vsi italijanski državniki vedo, da je glavni smoter vatikanske diplomacije, da pridobe kako vlesilo, ki bi si postavila smoter, na kak način papežu zopet pridobiti svetovno oblast. Mi se tukaj sami ne spuščamo v vprašanje, v koliko je utemeljeno papeževo teženje, da si zopet pridobi Rim, a le toliko rečemo, da s stališča italijanske vlade ni lahko mogoče ustreči tej želji. V Vatikanu so baje hoteli že, ko je Viljem II. bil obiskal Rim, poskusiti pridobiti ga za obnovenje papeževe oblasti. Cesar se tedaj ni hotel spuščati v pogovor v tej zadevi. A sedaj bode gotovo to nalogo prevzel dr. Kopp, ki jo bode skušal po ovinkih izvesti. V Vatikanu stavijo vanj tem večje nade, ker je knezo-nadškof jako priljubljen v vseh pruskih dvornih krogih.

Ta prizadevanja bodo pa tudi silila Italijo, da čim hitreje obrne tripelalijanci hrbet in se nasloni na sorodno Francijo. To slutijo v Berlinu in zaradi tega je nemški cesar tako prijazno občeval s francoskimi odposlanci na Berolinske konferenci in jih tako rekoč prosil, da naj delajo na to, da se kmalu zboljšajo odnošaji mej Nemčijo in Francijo. Dajal jim je razumeti, kako bi mu bilo ljubo prijateljstvo s francoskim narodom in da bi Nemčija marsikaj storila, da bi pridobila to prijateljstvo. Francoski odposlanci seveda neso mogli cesarju dati nikacih zagotovil v tem oziru, ker javno mnenje v Franciji je sedaj še zoper vsako približanje mej Nemčijo in Francijo.

Ne le v Berlinu, ampak tudi na Dunaji že računajo s tem, da bode razpala tripelalijanca. Za balkanske zadeve se vedno manj brigajo in poskusili se bodo približati Rusiji. Pot temu bode pogladilo nameravano potovanje nadvojvode Ferdinanda d'Este v Rusijo, kjer se snide z ruskim carjem. Mi ne mislimo, da se bode mej Avstrijo in Rusijo sklenila kaka zveza, ker Rusije vnanja politika sedaj ne išče zvez. Odstraniti se bode pa dalo nasprotje mej Dunajem in Peterburgom s tem, da se bode Avstrija manj utikala v balkansko politiko, v kar bode tem lažje privolila, ker Rusija ne hrepeni po prisvojenji Bolgarske.

V bližnji bodočnosti se bodo v položaji evropskem zgodile važne premembe. Izginil bode važen faktor, na kateri se je dosedaj, kakor so mnogi mislili, opiral evropski mir, tripelalijanca. Zaradi tega se pa mir najbrž ne bode še brž motil, temveč le Nemčija bode bolj osamljena in zaradi tega morala biti bolj pohlevna, kar bode zlasti za Slovane ugodno.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. aprila.

Češkonemške konference.

V prvi seji v ponedeljek so se češki in nemški odposlanci posvetovali o razdelitvi deželnega kulturnega in deželnega šolskega sveta. V drugi seji, ki je bila v ponedeljek zvečer, bilo je pa posvetovanje o šolah za narodne manjšine. Vlada je bila predložila že izdelane dotične predloge in naloga odposlancem je bila, da popolnijo ali pa malo premené kake določbe. Vsem se je baje doseglo popolno sporazumljenje in ni dvojbe, da bode deželni zbor v pomladanskem zasedanju se o teh predlogih že posvetoval in je tudi rešil.

Večje težave se pa stavljajo premenitvi deželnozbornskega volilnega reda za veleposestvo. Čehi

kladivo baš dvignila s strehe, pokrovu mrtvaške rakve podobne, na kateri je imela neko delo svojega poklica.

Jedno trenotje mi je bilo skoro žal, da nisem vsprejel povabila, naj počakam v strugi; a kmalu nato je veter zavel po dolgi temni grapi in pričakujoče vrste smrek na oni strani so se, pozdravljaje me, priklonile. Menim, da je moj konj baš tako dobro, kot jaz umel, da koče to osamelost delajo človeško in zategadel neznosno; kajti pospešil je svoje korake in v lahmem teku me je kmalu prinesel na kraj gozda k trem smrekam, katere so kakor stražniki stale pred Silvestrovo kočjo.

Snel sem v mali globeli konja ježno opravo, odvezel dolgo riato*) od sedla, privezal ga ž njo k mlademu drevesu ter krenil proti koči. A jedva sem storil par korakov, kar začujem za sabo naglo dirjanje — in glej, moj Pomposo, od strahu tresoč se po vsem životu, bil mi je za petami.

Naglo se ozrem. Veter se je bil poglel;

in Nemci se tukaj trdno drže svojega stališča. Dvomi mi je torej, da bi se v tej zadevi doseglo kako sporazumljenje. Najbrž se odposlanci dogovore, da se ta stvar prepusti deželnemu zboru, da to zadevo odloči.

Volilni shod v Mladej Boleslavi.

Ker je dr. Mattuš odložil svoj mandat, bode tedaj v Mladej Boleslavi dopolnilna volitev za državni zbor. V nedeljo je bil v Boleslavo se pripeljal dr. Edv. Gregor agitovat za stranko svojo. Na sklicanem shodu volilcev je dokazoval, da bi bili Čehi več dosegli, ko bi bili v opoziciji. Na Čehe se bodo na Dunaji le tedaj ozirali, če se jih bodo bali. Deset let so Čehi verno službovali vladi, pa neso nič dosegli, le narod so priveli do propada. O češkem kronanju se več govoriti ne sme, kmetijstvo in obrtnjari pa propadata. Najhujše je, da največji del prebivalstva, delavci, nima volilne pravice, in vse odločujejo le veleposestniki. Mladočehi bodo v državnem zboru podpirali vse predloge, s katerimi se bode hotela razširiti deželna avtonomija. V vprašanji liberalizma se bodo Mladočehi pridruževali onim, ki se potegujejo za napredek in pobijajo klerikalizem. Mattuš in Rieger nesa podpirala nobenega liberalnega predloga mladočeške stranke. Staročehi očitajo radi Mladočehom nedoslednost, a dr. Rieger je tudi nedosleden, ker sedaj podpira klerikalce, v Kromeríži je pa propovedoval, da vsa oblast izvira iz naroda.

Dne 1. maja

bode delavski praznik skoro po vsej Evropi. Tudi ministerstvo na Dunaji se je že o tej zadevi posvetovalo in baje sklenilo, da se delavcem v državnih tovarnah dovoli, da bodo ta dan imeli prosto, če bodo zahtevali, v kolikor to dopušča kakovost vršbe. Pri vršbah, pri katerih se delo popolnoma pretrgati ne sme, se bode pa skrbelo, da vsaj nekaj delavcev ostane pri delu.

Vnanje države.

Uvedenje ruskega učnega jezika v pribaltijske šole.

Kurator Drptskega šolskega okraja, Kapustin, je opozoril zadnje dni ravnatelje, da po zakonu z dne 10. aprila 1887. se ima v šolah poučevati v ruščini, da naj torej vse potrebno store, da se uvede že letos poučevanje v ruščini. Zaradi upiranja učiteljev ne smejo učenci škode trpeti in zato rešijo bode ravnatelji odgovorni, če se bode porušenje šol še odlagalo. Čez dve leti pa zgubi vsak učitelj službo, če se ne privadi toliko ruščine, da bi mogel poučevati z ruskim učnim jezikom. Ta ukaz je zaradi tega posebno pomenljiv, ker bode Kapustin baje naslednik sedanjega učnega ministra Deljanova, ki je dal ostavko. Iz njega se vidi, v kakem duhu hoče on voditi šolstvo v Rusiji, da bode posebno gledal na učenje ruskega jezika.

Afera majorja Panice.

Vojni minister Mutkurov je že izročil vse akte o tej zadevi vojnemu državnemu pravdniku. Glavna obravnava se začne dne 26. t. m., če se zopet ne bode odložila. Poprej bode pa sodišče odločilo, ali se bode vršila javna ali tajna.

Program Boulangerjeve stranke.

Stranka generala Boulangerja je postavila svoje kandidate za mestni zbor v Parizu in hkratu v oklicih objavila svoj program. Ta program, ki je sestavljen iz raznih gromovitih fraz, diši malo po socializmu. Boulangisti zahtevajo, da z občno volilno pravico voljeni ustavni zbor premeni ustavo iz 1875 leta: da se uvede ljudsko glasovanje za vsprejem nove ustave in važnih političnih zakonov; da se organizuje republika na najširših demokratičnih podlagah, katere bodo omogočile izvedenje socialne reforme, ki dela največje skrbi državnikom v Evropi; da se zagotovi svoboda tiska, govora, mišljenja, združevanja in vesti; da se spoštuje občna glasovalna pravica in narodna suvereniteta, ter razveljavi krivična sodba državnega sodišča. V mestno upravo pa obetajo uvesti varčnost in red.

slišati ni bilo družega, kot sedaj pa sedaj kak dihljej iz globokih prsij gozdovih, bolj podoben dolgemu vzdihljeju, nego li razločnemu glasu, ali pa cvrčanje cvrčkovo v razgreti globeli. Pazno sem preiskal tla, če ni kje kaka kača klopotača, a brez uspeha. A vender se je Pomposo tresel od krivega tilnika do občutljivega ledja, da celó lakotnici trepetali sta mu od groze.

Pomiril sem ga, kolikor se je dalo, šel potem na kraj gozda ter pogledal v mračne globine njegove. Časih se je nagloma zalesketala perutnica kake tice ali pa je neverica zletela mimo mene: to je bilo vse, kar sem videl. Priznati moram, obšlo me je nekako praznoverno pričakovanje, ko sem zopet stopal proti koči. Dete gorskega duhá, čuvano od Titanije in njenega spremstva in ležeče v dragoceni zibel, ne bilo bi me osupnilo; bojim se, da sem zaupao pričel pričakovati spavajočo kraljičino, ki bode vzbudivši se to puščavo zopet oživila in katero bodem jaz brez premisleka poljubil.

(Dalje prih.)

Nemška kolonijalna politika.

Državni kancelar Caprivi izdeluje spomenico o kolonijalni politiki, katero bode predložil državnemu zboru. Iz te spomenice bomo izvedeli, kake namene ima ekspedicija Emina paše in nemška kolonijalna politika v Afriki v obče. Kakor se kaže, so v Berlinu že malo zgubili veselje za velika kolonijalna podjetja, ko so videli, kako nevoljo vzbuja nemška kolonijalna politika v Angliji. Zadnja poročila iz Berlina že zatrjujejo, da Nemci ne mislijo na prisvojenje ekvatorijalne pokrajine.

Volitve za portugalsko gospodsko zbornico.

Pri volitvah za portugalsko gospodsko zbornico voljeni so sami konservativci in naprednjaki. Republikani neso prodrli z nobenim svojim kandidatom. Konservativci imajo večino. Omeniti je, da je volilna pravica za to zbornico jako omejena.

Dopisi.

Iz Ljubljane 16. aprila. [Izv. dop.] Oprostite, g. urednik, da se i jaz pridružim vašim bojnikom; saj ste tega krivi največ vi sami! — Da, da, vi sami in pa besede, katere ste pisali v 84. št. „Slov. Naroda“: odslovili bomo dosedanjo taktiko popustljivosti in z vso odločnostjo postavili se po robu. Tesneje bomo sklenili svoje vrste in z vso energijo bili boj.... Pod zastavo odločnosti zbirali se bodo vsi naši somišljeniki in sploh vsi razumniki slovenski.

Evo me, g. urednik! Tudi jaz se hočem boriti pod vašo zastavo za pravico in resnico. Prav imate! Odločen mora biti boj; brez prizanašanja in usmiljenja hočemo uničiti sovraga, ki nam hoče vzeti — vse!

Napovedan je boj! —

Mar, naj se pogumen vojak tega straši? Nikakor! Z veseljem pripravlja se nanj, kot na kako svečanost! Ne s smrtonosnim orožjem, „z uma svitlim mečem“ pobijali bomo sovražnikovo naklepe in „naš bo venec zmage nekrvave!“

Kdo pa je napovedal boj? Tisti, ki je pisal v št. 84 „Slovenca“ na konci uvodnega članka: „Boj je napovedan, konservativna (?) stranka ga tudi vsprejme, če že ni drugače: Boljši je očiten boj, nego zavraten terorizem.“

Kaj so vam zdi? Jaz za svojo osebo ne vem, ali so gg. uredniki „Slovenčev“ tako abotni, ali pozabljivi ali zlobni, da res ne vedo (ali vedeti nočejo?), da so boj izvali ravno oni sami?! Hinaenci, najprej kličejo „na korajžo“, potem pa velikodušno (!) vsprejmo boj, „če že ni drugače.“ Slednje besede naznanjajo, da imajo gospodje slabo, jako slabo vest, ker so tako boječi, če je resnica na vaši strani, kaj se bojite? Nekaj nam pa utegne vender pojasniti g. urednik „Slov.“, kaj hoče namreč reči z besedami: „Boljši je očiten boj, nego zavraten terorizem“. Ali se je „Slov. Narod“ kdaj plazil vam za hrbet?

Γωδὴ σωτὴρ! Gospodje! izrekli ste lastno obsodbo! Ali nismo mi vselej izrekli svojega mnenja na ravno, iz lica v lice? —

Naj bo zadosti, g. urednik! Če vam drago, vidiva se še večkrat! Uverjeni bodite, da imate mnogo prijateljev in somišljenikov, kojih število se bo vedno le množilo, kajti pravica je z nami! S klerikalnimi fanatiki niti premirja ne!

Iz Kočevja 29. marca.* [Izv. dop.] O priiliki desetletnice g. deželnega predsednika barona Winklerja pojavila se je prikazen, katere bi ne bili kljubu dobremu poznanju razmer nikakor pričakovali. Menimo namreč čestitke, koje so vse nemške občine v našem okraju na čelu njim mestna občina Kočevska — brzojavile gospodu slavljencu. Ker je ta pojav vsekako važen za presojanje narodno-političnih razmer na Kranjskem, hočemo ga nekoliko osvetliti.

Glavna trdnjava liberalnega nemštva na Kranjskem dvignila je „beli prapor v znak spravljivosti in miroljubja. To je faktum, ki je vreden resnega preudarka. Da njegovo važnost prav spoznamo, posezimo za nekoliko let nazaj v našej političnej zgodovini. Odkar se je na Kranjskem pričel boj za narodno pravo ni bilo sloge mej Slovenci in Kočevci, najmanj pa za časa glavarjev Fladunga in Dollhafa. Ta dva sta bila prepokorna pobočnika Ljubljanskih generalov — ustavovercev. Vse njuno delovanje merilo je na zatiranje slovenskega življa v korist nemštva. Takrat Kočevjarjem slovenski sosede niso bili drugo nego „verfl... Krójnär.“ Kako je takrat v naših šolah paševal slavni prof. Linhart, je pač še

*) Biču podobna vrv iz govedine.

*) Po naključji zakasnjeno.

marsikomu v žalostnem spominu. Sploh — cvetela je ljuba „Slovenenhetze“. Za glavarja Merka so prej prenapete strune nekoliko odjenjale in čulo se je manj disharmonij nego prej — a nasprotstva se še nikakor niso izgubila. To se je žalostno pokazalo zopet za glavarja Kočevarja. Mož dobrosrčen in zvest narodnjak vendar ni našel pravega pota do sprave. Bil je premehek in pretrd v isti čas. Kakšen sad more obroditi omahljivost in nesigurnost, pokazala nam je žalostno deželnozborska volitev leta 1888, ko so bili slovenski volilci v Kočevskem mestu nekako „vogelfrei“, ko je v istini bilo nevarno, v mestu kazati se narodnjaka. Za te žalostne dobe slavili so Kočevski, a največ od zunaj privandran „exaltados“ prave politične orgije. Vsak politični škandal bil je tem junakom prava dušna paša in dokaz pragermanskega junaštva ali mučenštva.

Ljudstvo, kojega se je polastil šovinizem, je težko ozdravljivo; in uprav germanski šovinizem cvel je v Kočevskih v bujnem cvetju. Kolovodje à la Burger, Linhart sen. in jun. i. dr. dali so vernim meščanom in kmetom komaj oddahniti si, a slepo so jih tirali iz demonstracije v demonstracijo ter v boj nad nevidnega sovraga — požrešno Slovenijo. Le optimist je mogel pričakovati obrata k boljšemu v doglednem času.

Za Kočevarjem je po kratkem mejvladi (Deparis, ki je bil za nas bolj voda nego krop) vodstvo okrajnega glavarstva prevzel sedanji g. okrajni glavar dr. L. Thomann, takrat še vladni tajnik, o katerem smo na tem mestu že večkrat govorili. Spoznal je takoj pravi vzrok političnej bolezni — ter jel spodbijati tla najhujšim kričanjem v Kočevju ter jim jih tudi srečno izpodbil. Vero v resničnost in nezmožljivost svojih nekdajših vodij so Kočevarji izgubili, videli so bledeti in obledeti njihov nimbus. Od te dobe začele so se trgati vezi mej Kočevjem in Ljubljanskim nemčurkim ostrogom. To so živo pokazale lanske deželnozborske volitve, ko sta Slovenec in Kočevar složno volila svoje poslance v deželni zbor, s katerimi smemo mi zadovoljni biti in ki bodo gotovo tudi vselej vestno nastopali. Meščanje in kmetje so uvideli, da ni nikjer pravega uzroka ime Slovenec tolmčiti z besedo „Feind“.

Zadnjo nit, ki je še vezala Ljubljanske po veljnice s Kočevjem, pretrgali so Kočevci iz lastnega nagiba, ko so čestitali g. deželnemu predsedniku. Na laž so postavili svoje krive apostole, ki so jim vedno trdili, da je g. deželni predsednik poslan na Kranjsko le v zatiranje Nemcev, da jih hočemo Slovenci iznaroditi in da so oni pastorka na Kranjskem. Javno so zanikali, kar so o njih in nas črkarili nemški listi in kvasili po zbornicah in društvih apostoli nemškega šulverajna — češ — na Kranjskem, da je sedaj era zatiranja Nemcev, da se tira pri nas ubogo ljudstvo v duševni in gospodarstveni pogin, nemški Kočevarji da so na bujšem nego ubogi indijski parijsi i. t. d.

Priznali so s svojimi brzojavkami dne 18. m. m. da ne čutijo nikake krivice, ter da vlada na Kranjskem ni Slovencem pravičnejša nego nemškej manjšini. Kakor pri lanskim volitvah tako so tudi dne 18. m. m. stali na naši strani, ter s tem konstatovali važno istino, da se ne čutijo od slovenske večine zatiranimi.

Da se je stvar tako ugodno zasukala, to vse je večinoma s svojim prijaznim in nepristranskim posredovanjem prouzročil že večkrat na tem mestu pohvalno omenjeni g. okrajni glavar dr. L. Thomann, ki je uzor nepristranskega političnega uradnika, kakeršnih si želimo povsod. Jedino njemu moramo pripisovati ugodni razpletke prejšnjih homatij v našem okraju, vsled tega pa si je tudi pridobil zaupanje vsega prebivalstva v našem okraju.

Iz Ribnice na Dolenjskem 13. aprila. [Izv. dopis.] Znano je, da je pri našem največjem denarnem zavodu na Kranjskem težko dobiti posojila na manjša kmetijska posestva na deželi, da je to s tolikimi stroški združeno in se primeroma tako malo dobi, da se vsakdo le v najsrajnejši sili tega zavoda poslužuje; znano je nadalje, da je bil do zadnjega časa osebni kredit na deželi prav malo razvit, v kolikor ga neso oderuški spekulantje upotrebljevali v lastno korist.

V teku zadnjih deset let nastale so pa po Dolenjskem nekatere „okrajne posojilnice“, ki z večjim ali manjšim uspehom delujejo, da bi si kmetško prebivalstvo, obrtništvo in trgovina na deželi pomagali, okrepili se in da ne bi prišli raznim oderuhom v roke. Štoto največji pomen pridobila

si je mej njimi „okrajna posojilnica“ v Ribnici, katera sicer še le pol drugo leto obstoji, pa je za tukajšnje prebivalstvo neprecenljive vrednosti. Čeravno je bila občna želja za osnovev take posojilnice v našem okraju, ker je trgovina in hišna obrt zelo razvita, že poprej mnogokrat izražena, vendar so se tukajšnji rodoljube še le predlansko leto zjedini in na podlagi omejene zaveze z uplačanim glavniskim kapitalom 10.000 gld. posojilno poslovanje pričeli. Že koncem prvega polletja — od 1. junija do konca decembra 1888 — bilo je okroglo 117.000 gld. prometa. Vsak je izprevidel, da je zavod s takim začetkom osiguran in da ima nadežno prihodnost.

Za preteklo leto 1889. bil je danes sklican občni zbor udeležencev v hranilnični sobi. Poleg domačih članov prišli so i nekateri gospodje iz Velikih Lašč.

Podrobnostj o glavnem zborovanju ne bodem navajal, dovolj je, da omenim, da je bilo v preteklem letu okroglo 219.000 gld. prometa, da so bili udeleženci presenečeni o tem uspehu, da so votirali za brezplačen vesten in trudapolen trud posamičnih udov načelnštva — soglasno zaupnico, da so iste ude za prihodnje leto v načelnštvo jednoglasno volili, de je rezervni fond narastel na 1000 gld. in da so celo za dobrodelne namene, za kanalizacijo Ribniškega trga volili 50 gld.

Ker smo prepričani, da se je naša okrajna posojilnica samo v prid tukajšnjega prebivalstva osnovala, da bi ga v njegovih podjetjih z denarnimi sredstvi podpirala, da bi mu lajšala plačevanje dolgov, ga varovala pred previsokim obrestovanjem od strani posameznikov — želimo jej i prihodnje, da bi ostala v tako marljivih, vestnih in večjih rokah, da bi procvitala, razvijala se in v dosedanji nameri nadaljevala svoje poslovanje. Vrlim rodoljubom pak čestitamo k tacemu uspehu!

Domače stvari.

— (Volitev v drugem razredu.) Predvčerajšnjim smo pisali, da nas je klerikalna stranka v III. razredu v agitaciji prehitela, da pa bomo kmalu popravili, kar smo doslej zanemarili. In danes so se te besede že uresničile. Predvčerajšnji poraz nas ni potlačil, marveč ohrabil in vrgli smo se s podvojeno silo na delo. Angažovana bila je čast naše stranke in mesta Ljubljanskega sploh in dokazati je bilo treba, da bela Ljubljana, hvala Bogu! še ni klerikalna. Ta dokaz se nam je že danes posrečil. Dasi je klerikalna stranka delala s polnim parom, dasi so na volišče prišli vsi duhovniki Ljubljanski in še celó pater Klinkowström, dasi so se uporabljala vsa sredstva, priborili smo vendar sijajno zmago. Oddanih je bilo 478 glasov. Izvoljeni so gospodje: Vladimir Hrasky s 404 glasovi, dr. Ivan Tavčar s 312, M. vitez Zitterer z 298 in dr. Danilo Majaron z 262 glasovi. Nasprotni gg. kandidatje so dobili: L. Ravnikar 206, dr. Mosché 197, Ferdo Tomažič 170 glasov. — Za razmerje strank je jako označujoče to, da je za naše vse štiri kandidate bilo oddanih 236 glasovnic, za nasprotne pa 111. Izid volitve vzbudil je veliko radost, ker smo se zopet jedenkrat preverili, da imamo večino za seboj, da bomo vsekdar zmagovali, ako se otresemo dosedanje mlačnosti in začnemo resno in vztrajno delovati. Dvadnevni napor prinesel nam je že zaželeno zmago, zato le urno zopet na delo, da zmagamo tudi v prvem razredu.

— (Volilni manevri) so razni in v volilni razburjenosti se često rabi kakšna beseda, katera bi se sicer ne. Ta manever pa, kakeršnega se je včeraj posluževal „Slovenec“, ko je v „Poslanem“ uprav nesramno napal kandidata dr. Majarona, pa že presega vse meje. Zato vzbudil je splošno nevoljo in odkritosrčno pomilovanje, da „Slovenčevi“ gospodje nemajo družih sredstev in da takim nekvalifikovanim načinom skušajo doseči svoje namene. Pomilujemo!

— (Gosp. M. Malenšek,) župnik pri svetem Petru, zanikava v uradnem listu, da bi se bila leca zlorabila za volilne namene. Mi to z zadovoljstvom vzamemo na znanje in pozivljemo poročevalca svojega, da se opraviči.

— (Imenovanje.) Pravni praktikant pri deželnem sodišči v Celovci, dr. Gustav Delpin, imenovan je avskultantom za Kranjsko.

— (V Pirničah) je umrl in bil danes pokopan tamošnji učitelj g. Karol Weber. V m. p.!

— (Sedemdesetletnico) praznuje dne 18. t. m. slavni skladatelj Suppé, rodod iz Spleta, čegar priljubljene operete so znane vsemu omikamenu svetu.

— (Patrijotično deželno pomočno društvo za Kranjsko) imelo je v ponedeljek zvečer svoj občni zbor, pri katerem so bili izvoljeni: Predsednikom g. E. Mayer, prvim podpredsednikom g. I. Murnik, drugim dr. Keesbacher, odborniki pa gg.: Albin Ahčin, dr. vitez Bleiweis, Fr. Doberlet, dr. vitez Gutmannsthal, G. Habit, V. Hübschmann, cesarski svetnik Mahr, J. Mihalič, G. Piccoli, doktor Jos. Staré, dr. E. Bock, P. Grasselli, kot pregledovalci računov: V Colloretto, K. Karinger in Fr. Ravnikar.

— („Učiteljski Tovariš“. Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“) ima v 8. številki nastopno vsebino: —z—: Navod učitelju pri pisalnem pouku. — A. Leban — Komen: Pripovedke v ljudski šoli. — Melanija Sittigova — Smlednik: Vzgojila zoper surovost. — L. Stiasny — Kamnik: Nekaj črtic iz šolskega življenja v Kamniku v minolih stoletjih. — Ivo Trošt — Razdrto: „Prazen strah“. — Josip Marn: Knjiga Slovenska. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Književnost. — Vprašanja in odgovori. — Dopisi: Z Goriškega. — Iz Čemšenika. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva.

— (Jubilejska razstava v Zagrebu.) Hrvatsko-slavonska kmetijska družba v Zagrebu sklenila je povodom petdesetletnice svojega obstanka prihodnje leto prirediti razstavo. Deželna vlada dovolila je podpore 10.000 gld. in imenovala svojim zastopnikom sekijskega svetnika J. E. Tomiča.

— (Prvo kukavico) čuli so dne 14. t. m. na Rožniku. Včeraj pa se ni oglašala, ker je bilo menda vreme prehladno.

— (Osnovni odbor Zagorskega telovadnega društva „Sokol“) naznanja prvi občni zbor v nedeljo dne 20. aprila t. l. ob 6. uri zvečer v gostilni pri „Medvedu“ s sledečim vsprejemom: 1. Vsprejem udov. 2. Volitev stalnega odbora. 3. Petje. 4. Prosta zabava. K obilni udeležbi vabi rodoljube osnovni odbor.

— (V Celovci) pripravljajo se pekovski pomočniki na štrajk. Naznanili so že svoje zahteve, da se namreč skrči delavni čas. Do 27. t. m. določili so rok za mirno pobotanje. Ako se pa poslednje ne doseže, bodo dne 28. aprila odpovedali, dne 14. maja pa delo ustavili. Ker se kaže, da bodo gospodje mojstri nekoliko odjenjali, se bode stvar najbrže mirnim potom rešila.

— (Društvo Ljutomerske „okrajne založnice“) imelo je dne 13. t. m. svoj letni občni zbor, pri katerem se je tudi društveni račun za leto 1889 obravnaval in odobril. Računu posnemamo, da je imelo društvo v računskem letu 334 udov, ter da jih je mej letom 39 pristopilo, 30 pa odstopilo. Izstopivšim udom se je na opravičnih deležih izplačalo 2072 gold. 47 kr. — ustopivši pa so plačali 2191 gold. 36 kr. — Svota opravičnih deležev ki so za varnost društvenemu podjetju, iznašala je na konci leta 1889. skupaj 25.150 gold. 56 kr., a ves promet se je povzdignil na 169.185 gold. 97 kr. Društvo je imelo konci leta 1889 188.191 gold. 13 kr. premoženja, a dolgovi pa 187.578 gold. 17 kr. Mej poslednjimi je pa tudi že omenjena svota opravičnih deležev, potem pa rezervni zaklad in fond za mogoče zgube vkupaj 13.127 gold. 26 kr. Čisti dobiček iznaša 612 gold. 96 kr. katera vsota se ima vsled sklepa občnega zbora, rezervnemu fondu prirediti.

— („Poskušen samoumor.“) Notico priobčeno pod tem naslovom v 80 šte. „Slov. Naroda“ popraviti je tako, da oseba, ki je hotela s parobroda v vodo skočiti, ni bila Marija Belec iz Št. Vida nad Ljubljano, ampak neka Marija Velac.

— (Razpisana) je služba učitelja v Pirničah. Plača 450 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. maja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. aprila. Konferenca o češko-nemški spravi posvetovala se je danes popoldne o naredbi glede razdelitve nadsodišča Praškega. Čehi in Nemci razodeli so svoje želje, a vlada odklonila je vsako premembo.

Dunaj 16. aprila. „Wiener Zeitung“: Finančni minister imenoval davčnega nadzornika Ivana Stesko višjim davčnim nadzornikom v območju finančnega ravateljstva v Ljubljani.

Pariz 16. aprila. Včerajšnji shod anarhistov sklenil, dne 1. maja prirediti javne demonstracije.

Madrid 16. aprila. General Daban odšel v Alicante, da bode ondu v trdnjavi prebil svojo dvamesečno kazen.

Popravek: Včerajšnji telegram o eksploziji plinarne popraviti je tako, da se to ni zgodilo v Pragi, ampak v Madridu, katero ime pa je v izvirnem telegramu menda po pomoti izostalo.

Razne vesti.

* (Prtljaga na železnici.) V zadnji številki „Eisenbahn-Zeitung“-e nekdo predlaga, da bi se potna prtljaga na železnici razdelila v dva oddelka: pod 25 kg. in od 25—100 kg., ter da bi se plačeval od prtljage pod 25 kg. po 50 kr. pri poštini vlakih in po 1 gold. pri naglih, od prtljage od 25—100 kg. pa pri poštini vlakih po 1 gold. in pri naglih po 2 gold. — Gotovo bi bilo vsakemu ustreženo, ako bi se ta predlog vsprejel.

* (Strajk ženskih krojačev in šivilj na Dunaji.) V ponedeljek popoldne zbralo se je nad 2000 krojaških pomočnikov in šivilj, da se posvetujejo o strajku. Zbor zahteva, da se skriči delo na osem ur vsak dan, da se odpravi delo po pogodbi, plače najmanj 3 gld. na dan za moške in zvišanje plače za 20% za ženske in da se proglasi prvi maj kot delavski praznik. Za torek so sklenili nov zbor, da zaslusijo, kaj poretó mojstri o tem, ker bil je navzočen le jeden mojster, ki je poudarjal, da je to nemogoče, ker bi na ta način popolnem uničili manjše mojstre. Jeli so takoj strajkovati ter se pridružili strajkujočim ključničarjem in pekarni, ki so jih z veseljem vsprejeli. Posestniki „angleških salonov“ so sklenili, da ne odjenjajo od deseturnega dela, da jim pa plačo pač nekoliko zboljšajo. Posestniki „francoskih salonov“ pa so določili, da se delo skrajša na 9 ur pri starej plači; za deseto in enajsto uro pa, če bi bilo treba, plačajo jim po 40 kr., za vsako nadaljnjo pa 60 kr.

* (Zidarski strajk) na Dunaji je končan in zidarji jeli so zopet delati. Pogodili so se z mojstri sledeče: Najmanjša dnina naj bo 1 gld. 60 kr. zato bodo pa delali 11 ur na dan in počitka bodo imeli 1 uro. Tudi nadzorniki bodo morali bolj človeški z njimi ravnati, kakor doslej.

* (Knez Karl Trauttmansdorf ima varuha.) Ker je knez Karl Trauttmansdorf kljub velikim izgubam v zadnjem času še vedno nadaljeval svoje borsne spekulacije in je pred kratkim zopet poldrug milijon izgubil, prosili so njegovi sorodniki, potem, ko so poravnali to ogromno svoto, naj bi knezu postavili varuha. To se je tudi zgodilo, da obvarujejo drznega kneza popolne pogube.

* (V cerkvi umrla) je na veliko soboto v Prachatici 20letna Katarina Wolf vsled krvotoka.

* (Trikrat požar tekem osmih mesecev) bil je v tovarni za sukno v Fischamendu na Štajerskem. Zadnjič se je vnelo dne 12. t. m. in tovarna je sedaj popolnem pogorela. Škoda je velikanska. Nad 150 delavcev je sedaj za dolgo časa brez zaslužka.

* (Tri osebe potonile.) V Klobensteinu blizu Bolcana so se potopile dne 10. t. m. v nekem ribniku tri osebe namreč soproga nekega nadporočnika s svojima otrokoma.

* (Sevelega srnjaka) dobili so v zoološki narodni muzej po posredovanju g. prof. Frana Furlica v Osijeku.

* (Kolera na ladiji.) Na parniku Fulford v pristanišču Pauillac je zbolelo več oseb za kolero. Zato je prosil zdravstveni svet v Bordeauxu ministra notranjih zadev, da naj podaljša karanteno za teden dni, kar se je tudi zgodilo.

* (Znamenit naraven dogodek) pripetil se je na Veliko nedeljo dopoldne ob 11. uri v mestih Glauchau, Meerane in Lichtenstein na Saskem. Čuli so namreč najprej močen pok, potem pa v kratkih presledkih gromu podobno bobnenje, vsled katerega so se hiše na več mestih tresle in šipe na oknih močno ropotale. V mestih Lichtenstein in Meerane videli so ob jednem tudi, kako je steklenici podoben meteor vijolične barve od vzhoda proti zapadu padal. V Lipsiji pa so čutili ob istej uri slab potres.

* (Gobovi v Novej Kaledoniji.) Gobe tako grozovito razsajajo v Novej Kaledoniji, da je od 45.000 domačinov nad 5000 gobovih. Mnogo gobovih je že pomrlo za to strašno boleznijo, mej drugimi tudi eden glavar. Najčudnejše je pa to, da je z gobami okuženih tudi že nekaj Evropejcev, kar se doslej še nikdar ni zgodilo.

* (Otrovanje krvi.) V Berlinu je šivala pred kratkim neka 23 letna šivilja barvane predpasnike, od katerih se je barva izgubljala ter se je zlasti prstov prijemala. Ne da bi bila na to pazila,

jela se je praskati po vratu, ker jo je srbelo, ter si razpraskala mozol. V par urah pa je vrat tako silno otekel, da je morala poslati po zdravnika, ki je konstatoval, da je kri z barvo otrovana. Kljub vsem naporom ni se mu posrečilo rešiti nesrečnico smrti.

* (Nov način cepljenja koz.) Moda ima dandanašnji povsodi velik upliv, tako tudi v zadnjem času pri cepljenju koz. Ker brazgotine vsled cepljenih koz roke preveč kazé, jeli so v Ameriki ženskam cepiti kože na meča, da se to prepreči.

* (Zaroke pri divjakih) vrše se na avstralskih otokih tako, da nevesti dva sprednja zoba v zgornji čeljusti s palico izbijejo.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 7. številki naslednjo vsebino: Državni osnovni zakon. — Dunaj in nacionalna avtonomija. — O kritiki dr. Mahničarja. II. K nasprotniškim razpravljanjem o nam očitnem razširjanju protestantskih načel. (Dalje.) — Selitev Srbov 1690. leta. — Josipu Lipoldu v spomin. — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročniku izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., poluletno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

Zahvala.

V imenu vseh občanov v Studenci čutim dolžnost, zahvaljevati se najtopleje visocemu deželnemu zboru kranjskemu in deželnemu odboru na zares izdatni podpori, katero sta naši po elementarnih škodah hudo prizadeti občini naklonila s tem, da sta nam podarila žita, fižola, krompirja in semen.

V Studenci dne 15. aprila 1890.

Anton Kocmur,
župan.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-3)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

15. aprila.

Pri **Stonu**: Angerer, Staudinger z Dunaja. — Klein iz Pečuha. — Wester iz Otaleša. — Klemenčič iz Beljaka. — Nördlinger iz Stuttgarta. — Mally iz Tržica. — vitez pl. Keil iz Ljubljane. — Jelinek iz Bna.

Pri **Maltči**: Reiter, Metzner, Lupini, Geiringer, Reingruber, Neuburg, Feilhuber, Mukesch, Scheider z Dunaja. — Arko iz Zagreba. — Schlutz iz Norimberke. — Arps z Reke. — Kren iz Gradca. — Elsbacher iz Laškega trga. — Terpotič iz Trbovelj.

Pri **Avstrijskem carju**: Šmalz, Mihael, Žugelj, iz Amerike. — Čuček iz Zagreba.

Pri **južnem kolodvoru**: Müller iz Gradca.

Pri **Bavarskem dvoru**: Janežič iz Ulma. — Baumgartner iz Brixna.

Umrli so v Ljubljani:

14. aprila: Matevž Kolenc, krojač, 62 let, Vegove ulice št. 8, za jetiko.

V deželnej bolnici:

12. aprila: Jakob Tišlar, gostac, 50 let, za jetiko,

Tržne cene v Ljubljani

dne 16. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 16	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5 50	Surovo maslo,	70
Ječmen,	5 33	Jajce, jedno:	2
Oves,	4	Mleko, liter	10
Ajda,	5 33	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	4 73	Telečje	60
Koruza,	4 67	Svinjsko	58
Krompir,	3 21	Koštunovo	38
Leča,	11	Pišanec.	60
Grah,	10	Golob	20
Fižol,	9	Seno, 100 kilo.	2 05
Maslo,	1	Slama,	2 23
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	58	mehka, 4	4 30

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
15. aprila	7. zjutraj	729.9 mm.	6.2° C	sl. zah.	obl.	0 20 mm.
	2. popol.	729.5 mm.	12.2° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	727.7 mm.	10.2° C	brevz.	obl.	

Srednja temperatura 9.4°, za 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 16. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 89.15	gld. 89.45
Srebrna renta	89.25	89.50
Zlata renta	110.80	110.95
5% marena renta	102.40	102.15
Akcije narodne banke	942	944
Kreditne akcije	301.50	301.75
London	119	119
Srebro	—	—
Napol.	9.44 1/2	9.45
C. kr. cekini	5.65	5.66
Nemške marke	58.42 1/2	58.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	179
Ogerska zlata renta 4%	103	—
Ogerska papirna renta 5%	99	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	147
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje (908—49)

v hotelu „Pri Maličič“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti svoje trajnosti zlato plombo.

Umetne zobe in cela zobovja ustavlja po najnovejših ameriških metodah, ne da bi se odstranile korenine. Za vsak komad jamči.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Heč mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. — VII. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telečja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankoveci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tattenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
8. zvezek: I. Cvrtin sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
9. zvezek: I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dvema stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nezvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

